

SAMENVATTING

Rob Bregman

Zoals gebruikelijk neemt Ben Wijffelaars de eerste pagina weer voor zijn rekening. Ondanks het feit dat hij nooit in Engeland is geweest, raakte hij onder de indruk van de Engelse cottage-tuinen in TV-programma's. De serie over de 'Verkade'-boeken uit de jaren '30 door Theo Heijnsdijk wordt voortgezet met een aflevering over *Conophytum wettsteinii*. Deze kleine bladsucculent komt voor in de Zuid-Afrikaanse provincie Noordkaap en is genoemd naar de Oostenrijkse botanicus Richard Wettstein. De plant werd voor het eerst beschreven in 1908 door Alwin Berger als *Mesembrianthemum wettsteinii*. In 1922 werd de plant door de Engelse botanicus N.E. Brown overgeheveld naar het destijds nieuwe geslacht *Conophytum*, dat o.a. gekenmerkt wordt door twee omgekeerd-kegelvormige, ultra-succulente bladen die bijna volledig met elkaar vergroeid zijn, zodat aan de bovenzijde slechts een spleet overblijft waaruit één bloem verschijnt. De bloemblaadjes zijn aan de voet buisvormig vergroeid, een verschil met *Lithops*. Steve Hammer onderscheidde 4 ondersoorten, t.w. ssp. *francoiseae*, ssp. *fragile*, ssp. *ruschii* en natuurlijk ssp. *wettsteinii*. De cultuur is betrekkelijk eenvoudig; we moeten wel rekening houden met het feit dat in de natuur de plant is aangepast aan een seizoen met winterregens. De zomer is rusttijd; de planten bloeien in de herfst. Een fraaie afbeelding van een bloeiende cluster siert de omslag van dit Succulenta-nummer.

Bertus Spee publiceert de honderdste aflevering van zijn artikelenserie 'voor het voetlicht'. Deze keer gaat het over *Stenocereus eruca*, een zuilvormige cactus afkomstig van het Mexicaanse schiereiland Baja California die er een merkwaardige kruipende groeiwijze op na houdt. We kunnen deze plant dus het beste kweken liggend in een langwerpige plantenbak. De plant bloeide vorig jaar voor het eerst maar de bloem bloeide slechts één avond en nacht.

Vanwege zijn honderdste 'voor het voetlicht', zijn 70ste verjaardag en zijn 25ste Mexico-reis zet Michael Greulich nu 'speedy Bert' zelf in de schijnwerper.

Aat van Uijen brengt deel 4 van zijn artikelenserie over de Rhipsalis-soorten van de tropische bossen van Brazilië. In deze aflevering worden de soorten behandeld die gekenmerkt worden door 'onderhuidse knopvorming'. Dat houdt in dat de bloemknoppen in het plantenlichaam worden aangelegd, waarna die door de opperhuid heen breken en vervolgens tot bloei komen. Deze soorten, die ook wel worden gerekend tot het geslacht *Lepismium*, zijn *R. floccosa*, *R. dissimilis*, *R. neves-armondii*, *R.*

puniceodiscus en *R. hoelleri*. Enkele soorten, zoals *R. floccosa* en *R. dissimilis*, vertonen het verschijnsel 'neotenie'. Dit betekent dat de volwassen plant het uiterlijk van zijn jeugd stadium behoudt.

Henk Viscaal bezocht de kwekerij van Ernst Specks in Duitsland, waar hij een knol kocht van *Ipomoea welwitschii*. De plant is genoemd naar de Oostenrijkse arts Friedrich Welwitsch, wiens naam ook voortleeft in de bekende *Welwitschia mirabilis* die we kennen van de woestijn van Namibië. *Ipomoea welwitschii* is een soort die behoort tot de familie Convolvulaceae, dus verwant aan de haagwinde, bij iedereen met een tuin gehaat als een niet weg te krijgen onkruid. Uit de grote knol verschijnen stengels van 50 cm lengte. De trechtervormige witte bloemen hebben een paars hart.

Henk Ruinaard doet verslag van zijn bezoek aan het Joshua Tree National Park in zuidelijk Californië. Dit park, genoemd naar *Yucca brevifolia*, omvat delen van de Mojave woestijn en Sonora woestijn. Het artikel is rijkelijk geïllustreerd met foto's van aldaar voorkomende succulente planten, zoals cactussoorten van de geslachten *Cylindropuntia*, *Echinocereus*, *Echinocactus* en *Ferocactus*, alsmede van *Fouquieria* en *Yucca*.

Frank Süplie behandelt *Lepismium paranganiense*, een plant die ook bekend is onder de geslachtsnamen *Rhipsalis*, *Pfeiffera* en *Nothorhipsalis*. De soortnaam verwijst naar de groeiplaats in Bolivia, de hacienda Parangani in het departement Cochabamba. Anders dan men zou denken is het geen epifyt maar een plant die vooral groeit hangend vanuit rotsspleten met takken die 3 tot 4 meter lang kunnen worden. Een geel-bloeiende cultivar genaamd 'golden dream' is in omloop gebracht door EPRIC (Epiphytic Plant Research and Information Centre).

Kees Jan van Zwienen en Kok van Herk geven een overzicht van de cactusflora van Patagonië, het zuidelijk gedeelte van Chili en Argentinië. Cactussen komen daar vooral voor aan de oostzijde van de Andes, waar het veel droger is dan aan de westzijde. Vandaar dat de meeste van de 23 cactussoorten in het Argentijnse deel van Patagonië groeien. Het geslacht *Austrocactus* daar endemisch.

Henk Viscaal beoordeelt een nieuw boek getiteld 'A monograph of *Euphorbia polygona*', geschreven door Detlef Schnabel. Een aantrekkelijk boek voor *Euphorbia*-liefhebbers.

Wolter ten Hoeve geeft een overzicht van de belangrijkste artikelen in andere tijdschriften over succulente planten.

Tom Twijnstra besluit deze 'Succulenta' met een dubbel gevoel na uit Frankrijk te zijn teruggekeerd met een stek van een (zeer groot wordende) agave. De stek overleefde onze winter niet. Achteraf gezien dus niet zo erg.

R.Bregman@contact.uva.nl